

KUNT U MIJ DE WEG NAAR HAMELEN
VERTELLEN, MIJNHEER?

Deel 19: Gejaagd door de wind.

droge repetities:

vr	15/2-74	lezing	10.00u.	Bavohuis, Sumatrastraat 2, Amsterdam. (020/940499)
ma	18/2	rep.	10.00u.	Bavohuis.
di	19/2	rep.	10.00u.	Bavohuis.
		wo 20/2 do 21/2		koor+orkestopname Mc, Nederhorst den Berg. inzingen solisten Mc, Nederhorst den Berg. 09.30u.
vr	22/2	rep.	10.00u.	Bavohuis.
za	23/2	rep.	10.00u.	Bavohuis.
ma	25/2	rep.	10.00u.	Bavohuis.
di	26/2	rep.	10.00u.	Bavohuis.
wo	27/2	rep.	10.00u.	Bavohuis.
do	28/2	rep.	10.00u.	Bavohuis.
vr	1/3)	studio 3.		
za	2/3)			

tekst - Harry Geelen
muziek - Joop Stokkermans
dékorontwerp - Jan P. Koenraads
produktie - René Sleven
regie - Tineke Roeffen

OPNAME-SCHEMA PROGRAMMA HAMELEN voor vrijdag 1 en zaterdag 2 maart a.s.
in studio 3.

vr.	o.	pag 1.	titels.	
	1.	pag. 39 (liedje)	<u>VLOERKLEED.</u> André v.d. Heuvel + kinderen.	
	2.	pag. 12-13	<u>GANG BOVEN:</u> Rob de Nijs - Loeki Knol - Will van Selst.	
	3.	pag. 14b	<u>GANG BOVEN:</u> Andrea Domburg.	
	4.	pag. 17b	<u>KAMER ASSIA:</u> Andrea Domburg.	
	5.	pag. 22b-23a	<u>KAMER ASSIA:</u> Andrea Domburg.	
	6.	pag. 26a	<u>KEUKEN:</u> Andrea Domburg.	
	7.	pag. 15-17	<u>KEUKEN:</u> Ab Hofstee - Martin Brozius - John Lanting.	
	8.	pag. 7-11	<u>TROONZAAL:</u> Emmy Lopes Dias - Rob de Nijs - Will van Selst - Andrea Domburg - Loeki Knol - Ab Hofstee - Martin Brozius - John Lanting.	
	9.	pag. 19-22	<u>TROONZAAL:</u> John Lanting - Loeki Knol - Rob de Nijs - Will van Selst - Ab Hofstee - Martin Brozius.	
	10.	pag. 23b-25	<u>TROONZAAL:</u> John Lanting - Loeki Knol - Rob de Nijs - Will van Selst - Ab Hofstee - Martin Brozius.	
	11.	pag. 33-36	<u>TROONZAAL/GANG BENEDEN:</u> Andrea Domburg - John Lanting - Emmy Lopes Dias - Rob de Nijs - Loeki Knol - Will van Selst - Ab Hofstee - Martin Brozius.	
	12.	pag. 27b-28	<u>GANG BENEDEN:</u> Will van Selst - Rob de Nijs - Loeki Knol - Ab Hofstee.	
<hr/>	za.	13.	pag. 25b	<u>GANG BENEDEN:</u> kinderen.
		14.	pag. 11b	<u>HEMELBED:</u> kinderen.
		15.	pag. 11a-b (liedje)	<u>GANG BOVEN + HEMELBED:</u> Loeki Knol + kinderen.
		16.	pag. 18-19	<u>GANG BOVEN:</u> Emmy Lopes Dias + kinderen.
		17.	pag. 14a	<u>KAMER KONINGIN:</u> Emmy Lopes Dias + kinderen.
		18.	pag. 26b-27	<u>TROONZAAL:</u> John Lanting - Loeki Knol - Rob de Nijs - Will van Selst - Ab Hofstee - Martin Brozius - Emmy Lopes Dias - André v.d. Heuvel - kinderen.
		19.	pag. 37-38a	<u>BUITEN:</u> Rob de Nijs - Will van Selst - Ab Hofstee - Martin Brozius - André v.d. Heuvel

20. pag. 38b BUITEN: Ab Hofstee - Martin Brozius.
21. pag. 2-5 BUITEN+TOREN:
Rob de Nijs - Will van Selst - Andrea Domburg - Loeki Knol - Ab Hofstee - Martin Brozius - John Lanting + kinderen.
22. pag. 5-7 BUITEN+GANG BENEDEDEN:
Rob de Nijs - Will van Selst - Andrea Domburg - Loeki Knol - Ab Hofstee - Martin Brozius - John Lanting + kinderen.
23. pag. 39 (liedje) POMPOEN:
Rob de Nijs - Loeki Knol - Will van Selst - Ab Hofstee - Martin Brozius.
24. pag. 29-32 KEUKEN:
Andrea Domburg - Rob de Nijs - Loeki Knol - Ab Hofstee - Martin Brozius - Will van Selst - John Lanting - kinderen.

VERTELLER:

De Hamelaars hebben Morpuys gevonden.

Waar het lag.

In het Land van Links, in de spiegel.

In de wereld waar koning Mink naar terug moet reizen.

Alleen prinses Madelein van Bambergen, de bruid van Tor, die hebben ze niet kunnen redden.

Guurt van Grasp is er met haar vandoorgegaan, uit Morpuys terug door de spiegel, naar het Land van Rechts, ... waar Grasp ligt, (TELT ZORGELIJK) waar Bontubal

ligt, ... Kaan, ... Aps, ... Sombrië, ...

Paay, ... Ka, ... en Bambergen.

Waar kan ze al niet zijn?

SET MET DEUR AAN EIND, WAT ONBESTEMD.

(GUURT TREKT MADELEIN VOORT TOT BIJ POORT. HEEFT HAAR BEIDE POLSEN IN EEN KNUIST GEKLEMD)

GUURT: (GRINNIKT)
Hahahahahahaaaaaaa!!!!

MADELEIN: (VERONTWAARDIGD)
Prins Guurt! Ai! Laat mijn polsen los! Ai!!

GUURT: (GEËRGERD LACHEND)
Ai! ... Haha! Ai! Waarom niet nederig 'au'?
'Au' roept de vrouw!

MADELEIN: (HEFTIG EN TROTS)
Mijn grootmoeder riep 'ai', mijn moeder roept 'ai!' en ik roep 'ai'! Zolang ik dat wil.
Zolang WIJ dat willen. Want WIJ zijn Madelein!
(RUKT HEFTIG)
Ai!

GUURT:
Je bent stijfhalzig. Maar je buigt je nek!
Gúurt buigt je nek!

MADELEIN:
Tor zal me komen halen!

GUURT:
Hij haalt niets. Hij háált het niet!

MADELEIN:
Hij haalt jou erbij! Ook!!
(VERONTWAARDIGD. GUURT RUKT)
Ai!

GUURT: (SIST HAAR TOE, VROLIJK)
Eerst komt het vinden --- dán komt het halen.
Niet? Het vinden moet eerst komen!

(BONKT VROLIJK OP DEUR)

(LEADER OF REST LEADER)

DUISTER.
(DE POORT VAN PALEIS BAMBERGEN.
MAAN. GEEN VERLICHTING.
IN SCHUINVALLEND MAANLICHT OP
VOORGROND DE KINDEREN, ASSIA EN
LIDW, HILDEBRAND EN AERNOUT.
IN DUISTER VAN GEVEL EN POORT
BERTRAM EN TOR, DIE ZAL KLOPPEN)

BERTRAM:

Nou. Heb je geklopt, Tor?

TOR:

(LAAT ARM ZAKKEN)

Ik ... kan het niet ... Ik kan Hare Majes-
teit niet in de ogen zien ... Ik heb Made-
lein niet bij mij ...

LIDW.:

(VOL DEERNIS)

Ach, Tor ...

TOR:

Ik heb gefaald.

BERTRAM:

Onzin, kerel. We hebben groot nieuws voor
koning Mink! En Madelein komt óók wel.
Hup! Klop! IK klop.

(KLOPT ZELF)

HILDEBRAND: (HUIVERT)

Ze zijn allemaal vroeg naar bed, zeg.
Nergens een lichtje.

AERNOUT:

Zelfs niet in de keuken, hè? Hildebrand?
Dat was ánders, toen wij hier nog werkten.

HILDEBRAND:

De gezelligheid is natuurlijk weg, sinds
wij er niet meer zijn.
Iedereen heeft om acht uur slaap en gaat
naar bed.

LIDW.:

Wat duurt het lang, ja. Er staat toch een
wachter bij de poort, altijd.

BERTRAM:

(TEGEN TOR)

Kop op, jongen. Sta daar niet zo treurig.
Het is ONZE schuld niet. We vinden Guurt
nog wel. We hebben ook groot nieuws.
Morpuys is teruggevonden.

(PORT)

Hé!

TOR:

Jawel. Jawel, jawel. Maar ik ben een niets.
Een larf. Een on.

LIDW.:

Je bent geen larf. En ook geen ... Hoe zei
je dat? Een om?

(TOR KNIKT)

Je bent vreselijk moedig juist!
Maar Guurt vindt je niet zo een-twee-drie.
We moeten heel goed en misschien wel heel
lang nadenken ... We hebben pas een paar
dagen gezocht en geïnformeerd.

(BERTRAM KLOPT WEER)

LIDW.:
Nog steeds niemand?

AERNOUT:
Poortwachters noemen ze dat. Allemaal in-
mompotentie. Dat was mij niet overkomen.
Slapen tijdens de wacht!

BERTRAM:
Volk!!! Jongens, allemaal tegelijk een
keertje.

IEDEREEN:
Voooooollllllllkk!

BERTRAM:
Nog eens.

IEDEREEN:
Voooolllllkk!

LIDW.: (GAAT ERVAN FLUISTEREN)
Vreemd ...

HILDEBRAND: (VERBREEKT STILTE SPUTTEREND)
Op warm eten hoeven we dus ook niet te reke-
nen. 't Is mooi. Hartelijk hoor.

LIDW.:
Nou, ze weten niet, dat we komen!

(BERTRAM TUURT GEVEL AF)

TOR:
Wat denkt U ervan, van Bier?

BERTRAM:
Ik begrijp het eerlijk gezegd niet goed ...
Ik heb ook niet het idee ... Ziet U wachters
op de torens?
(TOR SCHUDT 'NEE')
beetje ... dinges, hè? Uitgestorven ... zou
ik zeggen.

TOR:
Alles slaapt ...

HILDEBRAND: (GEALARMEERD, SISSEND EN STOTTE-
REND, OPEENS)
Sssslaapslot ... Slaapslot! ... Het zal toch
niet 'n ...

AERNOUT: (NEEMT PANIEK MET ENKELE NAÏEVE
KINDEREN OVER)
Slaapslot? Bambergen? ... We zijn pas ver-
trokken van hier. En d'r zijn toch nergens
doornenbossen om ons heen?
(ONZEKER RONDKIJKEND)

LIDW.:

Ach, onzin, alles is toch heel normaal.
Er is niets vreemds aan het paleis te zien.
Alleen ... is iedereen naar bed, lijkt het.
Ja. Zelfs de wacht.

BERTRAM:

Maar een wacht gaat niet naar bed, Lidwientje.

TOR:

Dat klopt, mensje Walg. Een wacht wáákt.
Het woord zegt het al: wacht. Waken.

AERNOUT:

Zal ik de deuren proberen open te krijgen?
(KINDEREN VALLEN HEM BIJ)
Het is een klikslot, hoor, ik kén het ...

BERTRAM:

Nee, nee, nee. Ben je mal. Inbreken in Bam-
bergen! Dat kan toch niet.

(TOR BONKT ONDERTUSSEN OP DEUR)

BERTRAM: (VERVOLGT)

Laat dat maar, Tor. Dat helpt kennelijk ook
niet.

TOR:

Wat dan?

HILDEBRAND:

Ik ga terug naar de pompoen, als jullie het
niet erg vinden.
Morgenvroeg kunnen we 't nog 's proberen.
Komt U mee, nix Assia?

(RAUWE KREET VAN OFF SCREEN OGTE-
ROP ECHOOT UIT DUISTER)

OGTEROP:

Haaaaaa. Ga weg! Ga weg!

HILDEBRAND:

Heeeeeelp (STEIGERT)
(OMARMT NIX ASSIA EN DAN AERNOUT.
IEDEREEN KIJKT NAAR BOVEN)

LIDW.:

Dáár! Tussen die kantelen!

BERTRAM:

Ja! Ik zag ook niets!

OGTEROP: (OFF SCREEN)

Gaat heen, gaat heen! En kom terug bij
held're dag, toe! Hop!
Heen met U!

AERNOUT: (VERBOUWEREERD SECUNDAIR WIJZEND)

Maar dat is ...

LIDW.: (OPGEWONDEN)
Ambtenaar OGTEROP! Ambtenaar OGTEROP! Wat doet U?!

OGTEROP: (IN LANG WIT NACHTHEMD IN MAAN-
LICHT BOVEN HUN)

Ik geef U nogmaals de raad: gaat heen.
Eenmaal, andermaal. Tweemaal zes boogschutters nemen U onder schot. Ik herhaal.
De pijlen zijn op U gericht. Gaat heen.
Ik zie U in de morgen!

(DOOR DEZE KRETEN HEEN KOMT VOLGENDE DIALOOG VAN ANDEREN:)

BERTRAM:
Ambtenaar Ogterop, wij zijn het!

KIND:
Uit Hamelen.

LIDW.:
Ambtenaar Ogterop, wij zijn het. Prins Tor en Bertram en Aernout en Hildebrand en Lidwientje en ...

OGTEROP: (ZWIJGT VERBOUWEREERD)
Wat? Neen. Niet mogelijk ... Bij Bam!
(SCHALT)
Bij Bam! Mens Lidwient ... Mens! Mens!
Ik kom ... wacht. Ik ... snel ... Ik rep ...
Moment. Ogenblik.
(GERAMMEL à la Malle Pietje)

BERTRAM: (ZORGELIJK)
Val niet! (OPNIEUW GEKLETTER)
Nou, vreemde zaak. Hij klonk wel opgelucht!

TOR:
Hij bedreigde ons. Met boogschutters ...

BERTRAM:
Ja, maar hij stond daar alleen, dat weet ik zeker.

TOR:
Alleen? In dit paleis? Hoe is dat nou mogelijk?

AERNOUT: (IS MET OOR TEGEN POORT GAAN STAAN)
Ik geloof, dat ik hem daar aan hoor ko ...
(LUID GERAAS)
Ja ... daar komt hij aan.

STEM OGTEROP:
(VAN ACHTER DEUR, ECHO GANG)
Moment ... moment! Ik open even alle zeven sloten!

BERTRAM: (ROEPT)
Doet U maar kalm aan!

OGTEROP: (DRIFTIG RAMMELEND)
Ik kan natuurlijk niet alle zeven sloten tegelijk ... Dat is drie ...

BERTRAM:

Wij hebben de tijd!

HILDEBRAND: (SPUTTERT)

Nou, ik begin 't wel koud te krijgen.

OGTEROP:

Dat is vier! Vijf!

LIDW.: (HARTELIJK)

Hoe maakt U het, Ambtenaar Ogterop????

OGTEROP: (VAN ACHTER DEUR)

Naar tevredenheid ... Naar tevredenheid,
mens Lidwientje. Dat is zeven!

(DE POORT KOMT IN BEWEGING)

BERTRAM:

Daar gaat ie dan.

(IEDEREEN ZUCHT EN ROEPT TEVDRE-
DEN: Jaaaaaa ...
DE DEUR PIEPT MOEIZAAM OPEN.
MARTIAAL STAAT DAAR SNEEUWWIT IN
ZIJN NACHTGEWAAD OGTEROP. HIJ
DRAAGT SLEUTELBOS EN LANTAARN)

OGTEROP:

Duizendmaal vergeving, dat ik U niet meteen
herkende.

BERTRAM: (TAKTVOL)

Er is ook een beetje weinig licht, hè?

OGTEROP:

Ja ... (AARZELT) Ja.

TOR: (OOK TAKTVOL)

En de schildwachters of de poortwachters
hebben ons niet gehoord, zeker ...?

OGTEROP:

Mijn excuses. Vannacht was het eigenlijk
voor het eerst de beurt van Hare Majesteit
de koningin, om op de deur te letten.
Ik veronderstel, dat de Vrouwe erdoorheen
geslapen is.

IEDEREEN:

Héééééé? De koningin?

LIDW.:

De beurt van de koningin, om open te doen?
Doet de koningin tegenwoordig zelf open?

OGTEROP: (HAKKELT)

Ja ... Ja. Overmacht.

BERTRAM:

Is het personeel gek geworden?

OGTEROP:

Personeel? Er is geen personeel. Wij zijn alleen thuis!

Wij tweeën ... de koningin ... en ik ...

MUZIKALE TOUCH.

(IN TROONZAAL, EVEN LATER, WEINIG LICHT, PLAATSELIJK.

TROONS STAAN BIJVOORBEELD IN DUISTER. ALLEEN LICHT BIJ DEUR, WAAR HAMELAARS, BERTRAM EN PRINS TOR EN HILDEBRAND WACHTEN EN WAAR FAKKEL BRANDT.

IN DUISTERE ZAAL VERDER KOMT KONINGIN ZELF BINNEN, IN NACHTKLEDING. MET PRACHTIGE LICHTE WIJDE PEIGNOIR. ZIJ HEEFT EEN LANTAARN.

ALS ZE HUN ZIET, VERSNELT ZIJ BLIJ HAAR PAS. DOORKRUIST RUIMTE ZAAL.

KONINGIN:

Mens van Bierenbroodspot! Prins Tor! Mens Brom! Oh, dat wij U zo snel terugzien! En Ogterop meldt ons, dat U nieuws hebt over onze dochter.

Is mens Lidwientje en mens ...? Ach, zij brengen de kinderen naar de slaapvertrekken. Niet?

(BERTRAM EN TOR KNIELEN EN KUSSEN INMIDDELS HAAR RING)

Wij hadden hun ook zo graag nu nog willen begroeten ... Nieuws! Ik ben zo verheugd.

(KIJKT NAAR HILDEBRAND, DIE VERGEET TE KNIELEN EN ER WAT BEDREMMELD STAAT)

Mens Brom!

HILDEBRAND: (VOELT DE VRAAG A.H.W. AAN ZICHZELF GESTELD)

Nnnieuws ... eh ... Ja.

(NEEMT HOED AF)

Wij hebben wel n ...

(SCHRAAPT KEEL)

... nnnieuws, hoor ... Ogenblikje.

(KNIELT ZELF, TERWIJL BERTRAM EN TOR OVEREIND KOMEN EN NAAR HEM STAREN. HIJ ZOENT NA KORT KRUIPTOCHTJE NAAR KONINGIN TOE, HAAR RING)

... Dddag majesteit.

(ZET HOED WEER AF DIE HIJ ONDER KRUIPEN EVEN OPZETTEN MOEST)

... Nieuws. Wij hebben goed nieuws ...

mmmmaar niet voor U. Ik bedoel: nnnog niet.

Eh ... (NERVEUS) Vertel jij het maar, Bertram.

BERTRAM: (WAT KIL)

ja ... Dat had ik graag willen doen ...

Majesteit ...

(KUCHT)

KONINGIN: (BEVEND)
Hebt U ... geen goed nieuws ... voor mij ...
voor ons, mens ... Van Bierenbroodspot?

BERTRAM:
Nee, Majesteit.
(SNEL)
Dat is te zeggen: nog niet over Uw dochter.
(KONINGIN KIJKT ONRUSTIG NAAR
TOR DIE MET GEBOGEN HOOFD ERBIJ
STAAT)

BERTRAM: (VOLGT HAAR BLIK)
Prins Tor en ik gaan daar echter zo spoedig
mogelijk verandering in brengen ... Maar
voor koning Mink hebben wij PRACHTIG nieuws.

KONINGIN: (MET MOEITE GLIMLACHEND)
Ach. Koning Mink. Ach. Ach, wat verheugt
mij dat voor hem. Ja. Is ...

BERTRAM: (KNIKT)
Jawel, majesteit. Morpuys hebben wij voor
hem teruggevonden.

KONINGIN:
Dus Morpuys bestaat.

BERTRAM:
Jazeker majesteit. Een lang verhaal. Maar
ik hoor dat koning Mink ...

KONINGIN:
Koning Mink is er niet, nee. Hij is naar
Bontubal. Prins Roelof en zijn jonge vrouw,
Wolvin Geurtje, hebben hem uitgenodigd op
een hofbal ... Hij is dus niet hier ...

BERTRAM:
Er zijn er méér ... niet hier, majesteit,
nietwaar? Uw personeel ... ambtenaar Ogterop
heeft ons n ...
(WORDT GEÏNTERRUMPEERD DDORDAT
OGTEROP MET LIDWIENTJE EN AERNOU
LUID PRATEND BINNENKOMEN)

OGTEROP:
U moet ons ALLES uitgebreid vertellen! Hare
Majesteit zal zeer be ... majesteit!
Majesteit, ik zie, dat U reeds ... Neemt U
mij niet kwalijk. Ik was even met mens Lid-
wientje en mens Koffij mee, het jonge volk
hun hemelbed wijzen ...

KONINGIN:
Het is niets, Ogterop. Ik ben reeds volop
in gesprek.

(LIDW. EN AERNOU HEBBEN TIJDENS
OGTEROP'S CLAUS, KONINGIN BEGROET
MET RINGKUS EN REVERENCE)

TOR:
Waar is Uw personeel, majesteit?

LIDW.:

Oh, Bertram. Het spookt, zegt ambtenaar
Ogterop ons net!

(ASSIA KOMT BINNEN)

OGTEROP: (SNEL)

Sssssssjt! Sssssjjjjtttt! Kalm! Kalm, mens
Lidwientje! Oh, ah!

Dat is waternix Assia van Karnagel, majes-
teit.

(ASSIA MAAKT KLEINE REVERENCE)

KONINGIN:

De dochter van Walter? Hoe maakt Uw vader
het, waternix Assia? Ik herinner mij hem.
Een geleerde nix. Hoogedelzeer.

(OGTEROP LOOPT NAAR FAKKELS BIJ
TROON. STEEKT ZE AAN)

ASSIA:

Heel wel maakt hij het. Dank U. Hij is
in het Niemendal.

KONINGIN:

Ach.

HILDEBRAND:

Ssspookt het, zei je?

AERNOUT: (KNIKT HEFTIG)

Nou! Moet je maar 's luisteren. 's Nachts
en overdag!

KONINGIN: (LOOPT NAAR TROON. LICHT GLOEIT
WAT OP)

Er is het een en ander voorgevallen sinds
Uw vertrek, mensen.

Ik denk, dat ik ambtenaar Ogterop het
woord kan geven over deze zaken.

(GAAT OP TROON ZITTEN)

OGTEROP: (EVT. NOG BEZIG, GEHOLPEN DOOR
LIDW., GAAT NU OP LEGE TROON NAAST
KONINGIN ZITTEN, OP PUNTJE)

Ja ... (VEERT DAN VERSCHRIKT OP) ... oh,
excuseer ...

(LEGT UIT)

Ja, dat is de laatste tijd, sinds wij al-
leen zijn in het paleis, een verkeerde ge-
woonte van ons geworden.

Als wij samen in de troonzaal praten, is
het mij wel eens gepermitteerd, naast hare
majesteit te gaan zitten.

Het mag natuurlijk niet voorkomen, maar ...

KONINGIN:

Onzin, Ogterop. Het was bij Koninklijk
Besluit. Vertel ons nu het verhaal.

OGTEROP:

Wel ... ahum, ja ... Een paar dagen gele-
den ... Niet veel, drie, vier dagen ...
is het begonnen ...

LIDW.:

Het spoken, bedoelt ambtenaar Ogterop.

OGTEROP:

Het personeel kwam om beurten door de gangen hollen. Gillend.

BERTRAM:

Gillend.

OGTEROP:

Korrekt. Nerveus. Hypernerveus! Het klaagde over winderigheid. Winderigheid in de hals. Koude priemende vingers ook! Ineens!

HILDEBRAND:

Kkkoude pppriemende vingers?

OGTEROP:

Aanrakingen, uit het duister ...

AERNOUT: (KNIKT)

Priemende aanrakingen? Terwijl je niemand zag. Opeens een vinger tegen je wang, in het pikkedonker!

(HILDEBRAND GAAT DICHT TEGEN AERNOUT STAAN. BANG NAAR DUISTER KIJKEND)

OGTEROP:

Het eerst namen een vijftal kamermeisjes ontslag. Zij vertelden, dat zij lastig gevallen werden door ademtochten ... In hun hals.

KONINGIN:

En er werd 's nachts zacht op hun armen getikt. Iets, dat er niet was, trok de aandacht, leek het ...

OGTEROP:

Korrekt, korrekt. Koele vingers.

LIDW.:

Wat een griezelig verhaal, hè Bertram?

BERTRAM:

En toen volgde ander personeel ook?

OGTEROP:

Ja, eergisteren. Tweemaal zeven man. Wachters. Soldaten. Lakeien. Er gebeurde vreemde dingen met de as in het haardvuur ... er verschenen letters in het stof! ... Gisteren namen de koks ontslag!

HILDEBRAND:

Ik ken nóg een kok, die ontslag gaat nemen.

BERTRAM:

En U zelf. Wat hebt U van die 'spooksels' bemerkt?

OGTEROP:

Eh ... nee, niets. U, majesteit?

KONINGIN:

Nee, mens Bertram. Ons is niets bekend daarover.

Wij slapen goed en ook overdag ...

HILDEBRAND: (ONDERBREEKT KONINGIN)

Nou dat komt dan prachtig uit allemaal.

We gaan lekker naar onze pompoen die buiten staat. Het is er lekker warm en er is ruimte genoeg. Het is gezellig ...

BERTRAM:

Hildebrand, kalm! Beheers je alsjeblieft! Majesteit, het lijkt mij geen reden om werkelijk ongerust te zijn zo lang er verder niets schijnt te gebeuren.

Uw personeel is gewoon wat schrikachtig. Maar wij hebben wel voor hetere vuren gestaan, nietwaar Lidwientje? Tor?

LIDW.+TOR:

Nou en of.

BERTRAM:

Nix Assia? (KNIKT) Aernout?

AERNOUT:

Eh ... ja?

HILDEBRAND:

Maar ik ga ik niet alleen de keuken binnen. En ik blijf ook niet alleen achter.

LIDW.:

Jullie! Stel dat de kinderen dit gehoord hadden!

(SLAAPKAMER. KINDEREN HOUDEN
KUSSENGEVECHT. BAREND KOMT
BINNEN)

MEISJE:

Barend!

MEISJE:

En? Heb je wat gehoord beneden, wat ze zeiden?

BAREND: (KNIKT)

Nou, raad 's? Het spookt in het hele paleis!
(KINDEREN BEGINNEN TE GILLEN)

(LIDW. LOOPT MET KAARS DOOR
GANGEN. HOUDT EVEN STIL, KIJKT
OM ZICH HEEN, LOOPT DAN DOOR)

CUT:

(SLAAPKAMER KINDEREN)

LIEDJE: ALTIJD WAT ANDERS, ZELDEN IETS
GOEDS. (H. Geelen/J. Stokkermans)

- KIND: draken en slangen
maken niet bang en
ik pak ze beet vlak
achter de kop!
- KIND: heksen en gnomen
laat ze maar komen,
maar tegen een geest
kan ik niet op!
- KIND: van slakken en spinnen
kan ik 't winnen
kben er niet gek op
maar kan ze wel aan
maar tegen een geest weet
ik niks te beginnen
kblijf bij een geest
liever vandaan!
- KOOR: altijd wat anders
en zelden iets goeds!
ons bakt het toeval
almaar een poets
altijd weer kapers
op onze kust
wij willen slapen
wij willen rust
- LIDW.: tóónt een gezicht zich
roep ik: voorzichtig!
kwaarschuw altijd in
geval van gevaar
Nu is de geest vol
komen doorzichtig
geesten zijn lucht!
dus laat ik 't maar!
- KOOR: altijd wat anders
zelden iets goeds
ons bakt het noodlot
almaar een poets
- LIDW.: nooit een dag adem
- KOOR: nooit een dag rust
- KIND: of we worden door monsters
wakker gekust!
- KOOR: nixen en feeksen
zagen we reeksen
- KIND: trollen en troelen
heb'k mee gestoeid
- KOOR: maar alle hoop op
hoop gaat in rook op
als zich een spook er
ook mee bemoeit!
- KOOR: altijd wat anders
zelden iets goeds
ons bakt het toeval

vervolg liedje 'ALTIJD WAT ANDERS, ZELDEN
IETS GOEDS'

almaar een poets
nooit een dag adem
nooit een dag rust
altijd weer kapers
op onze kust

lalalalalalalalalalala

LIDW.: (KOMT GANG BINNEN, WAAR BERTRAM
BIJ VENSTER OVEREIND KOMT)

Wat doe jij, Bertram?

BERTRAM:

Ik voel ... of het tocht. Ik heb het hele
huis doorzocht met Tor vanochtend.
Of er van tocht sprake is.

LIDW.:

Je bedoelt ... je denkt, dat die grieze-
lige koude aanrakingen gewoon luchtstro-
mingen zijn.

BERTRAM:

Wel ja. Niet alles geloven. Maar deze gang
is keurig. Geen adempje wind.

LIDW.:

Hoe is het met Tor, vanmorgen?

BERTRAM:

Mmm.

LIDW.:

Arme Tor. En arme koningin.

BERTRAM:

Ja, ze straalde zo, toen ze ons zag.

LIDW.:

Oh, Bertram, we MOETEN zo gauw mogelijk
achter Guurt's schuilplaats komen.
We kunnen vanuit Bambergen misschien wel ...

BERTRAM:

Lidwien, Tor en ik leiden straks een verga-
dering in de troonzaal.
Nix Assia en de koningin en ambtenaar Ogte-
rop zijn erbij.
We gaan een lijst van adressen maken.

LIDW.:

Adressen?

BERTRAM: (KNIKT)

Van buurten. Buurten van Guurt. In Grasp is
hij niet, dat weten we ondertussen al.
Maar er zijn vast wel vrienden van familie-
leden en handlangers van hem, waar hij ...
oh ... Hallo Tor.

(TOR KOMT MET GEBOGEN HOOFD BIN-
NEN)

LIDW.:

Goedemorgen, Tor. Goed geslapen?

TOR:

Geslapen? O juist. Slapen ... Nee, maar
laat U dat niet storen. Goedemorgen.

(ONGEDURIG)

Blijven wij hier lang slanfanteren, Van
Broodspot?

BERTRAM:
Slanwat?

TOR:
Slanfanteren. Tijd verdoen Dommedorissen.
Ik gebruik mijn tijd het allerliefst, om
Madelein te zoeken, ziet U.
Niet om te voelen in alle hoeken en gaten,
of het ergens tocht.

BERTRAM:
Oh, nou kerel ...

TOR:
Begrijpt U mij goed, ik verplicht U tot
niets, maar ...

LIDW.:
Lieve Tor, we begrijpen je heus.

BERTRAM:
Wees maar gerust, jongen. Meteen na het
ontbijt, maken we een plan de campagne in
de troonzaal en
(IS MET TOR WEGGEWANDELD)
we vertrekken samen, als het kan, vandaag
nog ergens heen ...

(LIDW. VOELT ONZICHTBARE AANRA-
KING. IS BIJ VENSTER OP VOOR-
GROND BLIJVEN STAAN ...)

LIDW.:
Ooohhh ...

BERTRAM:
Is er wat?

(LIDW. KIJKT NAAR HEM OP. WEZEN-
LOOS HALS VOELEND)

BERTRAM:
Zei je wat? Je zei wat ...

LIDW.:
Ik? ... Nee ... Nee, niets.

BERTRAM:
Mmm ... (VOLGT TOR, DIE IN ZIJN EIGEN
ZORGEN OPGAAT)

(LIDW. KIJKT ONZEKER NAAR RAAM.
MUZIEK ZINDERT ACHTER HAAR.
ZE VOELT AAN TOCHTSPLETEN ...
GAAT DAN OMZICHTIG OM ZICH HEEN-
KIJKEND EN UITWIJKEND VOOR ON-
ZICHTBARE ADEM AF)

KONINGIN: (IN BED. NEEMT EEN TABLET MET THEE
VAN MEISJE AAN. DANKBAAR)

Oh, dank U wel. Oh, dank U. Thee.

MEISJE:

En een zachtgekookt eitje en toast. Heeft
Hildebrand speciaal voor U geroosterd.

KONINGIN:

Ach, wat aardig. Wij vrezen, dat wij niet veel
honger hebben.

MEISJE:

Nou, U ziet maar, hoor.
Hij bakt vers brood. Er is niks meer in het
hele paleis, majesteit.

KONINGIN:

Zonder personeel is dat zo moeilijk bij te
houden voor Ogterop.

MEISJE:

Staat U dadelijk op. Dan helpen wij U met
kleden. Uw jupon is al uitgelegd ...

KONINGIN:

Oh nee, dank U. Wij blijven nog wel een paar
uurtjes liggen.

Dank U. Roep ons maar over twee klokslagen.

MEISJE:

Goed majesteit. Dag, majesteit.
(GAAT EERBIEDIG WEG)

(MEISJES OFF SCREEN BELENDEN
VERTREK, HAASTEN ZICH OOK WEG,
ALS MEISJE MET VINGERKNIP WENKT.
KONINGIN LACHT EVEN VERTEDERD)

ASSIA:

(STROOIT STOF OP KOZIJNEN EN TA-
FELS EN BANKEN, POEDER UIT POTJE ...
LOOPT DOOR GANG, ADEMT OP SPIE-
GEL, KORT SCENETJE ZONDER VER-
KLARING. ZIJ ZOEKT KONTAKT)

DE KEUKEN.

(HILDEBRAND EN AERNOUT. CAMERA TREKT TERUG VAN DAGLICHTRAAM. HILDEBRAND HEEFT TWEE TAFELS ZO GEPLAATST, DAT AERNOUT EN HIJ MET RUGGEN NAAR ELKAAR, VLAK TEGEN ELKAAR KUNNEN STAAN WERKEN. OP AERNOUT'S TAFEL GROENTEN, OP HILDEBRAND'S TAFEL DEEG EN BLOEM EN KLUTS-, ROL- EN SMEERMATERIAAL VOOR BAKKER. ZE HEBBEN NET AERNOUT'S TAFEL ZO GEZET)

HILDEBRAND:

Ziezo. Ik wil best de hele dag in een keuken van een spookpaleis staan, maar dan blijft die tafel in die stand staan. Dan staan we met de ruggen tegen elkaar en dan hou jij die helft van de keuken in de gaten en ikke die helft. Ik hou niet van ogen in mijn rug.

AERNOUT:

Nou, dat was anders handig, als je ogen in je rug had.

HILDEBRAND:

Ik bedoel ogen van een ander. Onzichtbare ogen.

AERNOUT:

Het waren geen ogen. Het waren onzichtbare handen. Vingers.

HILDEBRAND:

Precies. Ik wil niet op mijn rug getikt worden en in mijn hals gekriebeld, door onzichtbare vingers. Vingers, die plotseling aan je komen ... uit het ... aaaaaahhhhhh ...

(WE ZIJN MED. TOTAAL GEGAAN, EN TREKKEN NU TERUG, WAARDOOR WE ZIEN, WIE HILDEBRAND NET NU, OP ZIJN RUG TIKT: AMBTENAAR OGTEROP)

(HILDEBRAND HAD BESLAGKOM VAST DIE HIJ HEEFT LATEN VALLEN)

OGTEROP:

Oh, vergeving. Vergeving. Korrekt. Mijn schuld. Ik heb U aan het schrikken gemaakt.

AERNOUT: (LACHT OM HILDEBRAND)

Hu hu hu hu ...

HILDEBRAND: (RAAPT NOG SNAKKEND NAAR ADEM KWAAD SCHERVEN OP)

Hihihihhi. Haha.

(TEGEN AERNOUT ... ZET BOOS MUTS RECHT)

OGTEROP:

Ik kom met een boodschap van mens Bertram en prins Tor. Zij vragen U direkt even naar de raadszaal te komen, voor een spoedvergadering.

Oh. (VERTROUWELIJK) Ik heb ook van Uw lieder heldendaden gehoord. In Morpuys. Bij Bam, dapper! Dapper. Korrekt!

AERNOUT:

Oh, dat was niets hoor. Hildebrand? ... Wij zullen er zijn hoor.

(HILDEBRAND RAAPT NOG SCHERVEN OP)

OGTEROP:

Dank. Dank. Dank.

AERNOUT: (DOET VOORSCHOOT AF)

Wacht, ik ga nu al met U mee, voordat mijn handen naar uien ruiken.

Ruiken mijn handen al naar ... ajakkes, nou ja.

HILDEBRAND: (VEERT IN PANIEK OVEREIND)

Hè ... hè ... wacht even, laat me niet alleen in de keuken, de afspraak was, dat ik niet alleen achterbleef in de ... in de ... in de ...

AERNOUT: (ONGEDULDIG IN DEUR)

Nou, kom dan.

(GAAT AF)

Kom dan vlug.

HILDEBRAND: (BANGELIJK SCHORT AFDOEND)

Ja ... Wacht. Wacht. Ik kom. Laat me niet alleen achter hier.

(WIL VOORSCHOOT ERGENS OP TAFEL DEPONEREN ... VERSTART ... STAMMELT)

HILDEBRAND: (GORGELT VAN SCHRIK)

A ... Aernout, Aernout!

CUT:

(KEUKENDEUR, STEM AERNOUT OFF SCREEN)

AERNOUT:

Wat is er nou? ... Hè?

CUT:

(HILDEBRAND MET WIJDGESPERDE OGEN NAAT TAFEL KIJKEND)

AERNOUT: (OFF SCREEN VOICE OVER)

Wat zeur je nou?

CUT:

(AERNOUT KOMT TERUG KEUKEN IN. ZIJN ONGEDULDIGE BLIK VERANDERT ALS HIJ HILDEBRAND ZIET SIDDEREN)

AERNOUT:

Wat is er nou?

(HILDEBRAND WIJST SNAKKEND NAAR
BEPOEDERDE TAFEL. KAUWT OP VOOR-
SCHOOT)

AERNOUT: (DOET STAP EN TUURT OP TAFEL)
Hè?

HILDEBRAND:
In het mmmmmmmeeeeeeel ... het mmmeeeeel op
de tafel ...

CUT:
(SHOT BLOEM OP TAFEL. ER STAAT
MET EEN SMALLE BIBBERIGE ZWAK-
KE VINGER IN GESCHREVEN:
Help ...)

(ASSIA ZIT OP HAAR KAMERTJE EN
LEEST. DE CAMERA GLIJDT DOOR
NAAR BED)

CUT:
(ASSIA KIJKT EVEN OP. NAAR BED)

CUT:
(HET KUSSEN VAN HET BED DEUKT
LICHTJES, ALSOF HET AANGERAAKT
WORDT ...)

CUT:
(ASSIA BLIJFT ZITTEN. GEEN SPOOR
VAN ANGST)

CUT:
(HET KUSSEN DEUKT VERDER, ALSOF
ONZICHTBARE VINGERS ERAAN TREK-
KEN, OOK RAND LAKEN. ALLES HEEL
SUBTIEL)

(ASSIA SCHEURT EEN BLAADJE UIT
HAAR BOEKJE ... ZIJ BLADERT ER
EVEN PEINZEND MEE EN LEGT HET
VELLETJE DAN VOOR ZICH, NA BLIK
RICHTING BED, OP EEN TAFELTJE ...
HET BLAADJE BEWEEGT ...
NB KAN MET IJZEREN PLAATJE ER-
ONDER EN MAGNEET BIJV.
ZE LEGT EEN GANZEVEER ERBIJ EN
OPENT INKTKOKER)

ASSIA: (OPEENS MET HELDERE STEM)
Toe dan ...
Schrijf ... schrijf het ...

CUT:
(DE VEER BLIJFT LIGGEN. MAAR ER
GAAT EEN BRIESJE DOOR DE DONZIGE
VEERTJES)

CUT:
(BLIK VAN ASSIA DIE PUZZLED
STAART)

(STEL KINDEREN ZIJN BEZIG ERGENS
IN EEN HAL MET SCHOONMAAK. LAD-
DER. ANDEREN MET ZWABBERS EN EM-
MERS. RUIT WORDT GELAPT)

MEISJE:

Nou weer ergens de vloer aanvegen. Leuk
avontuur.

MEISJE:

En wat mompelen Bertram, Lidwientje en Tor
toch almaar. Nou vergaderen ze weer in de
troonzaal.

MEISJE:

Ah ... Over spoken natuurlijk. Denken, dat
ze ons niets kunnen vertellen. Dat we
overal zo bang voor zijn.

KIND:

Geloof jij, dat er wat van waar is, Barend?

BAREND:

(OP LADDER)
Hè, nee ... nee hoor. Oh ...

(ZIET OFF SCREEN KONINGIN.
SALUEERT)

CUT:

(DE MEISJES KIJKEN NAAR DEUR,
WAARIN KONINGIN VERSCHIJNT.
ZE SPRINGEN MET ZWABBERTJES IN
GELID)

KONINGIN: (VRIENDELIJK)

Goedemorgen? Waar zijn de Hamelaar
en Van Sombrië?

KIND:

De Hamelaar Bertram bedoelt U en Tor?

KONINGIN:

Ja, die.

MEISJE:

In de troonzaal. Maar Aernout en Hilde-
brand zijn in de keuken.

KIND:

(BEHULPZAAM)
Maar die gaan dadelijk vergaderen.

KONINGIN:

Ah. En U ook?

KIND:

Wij? (KIJKT NAAR BAREND)

BAREND:

(WAT VERBAASD, VAN LADDER)
Nee, wij niet, majesteit.

KONINGIN:

Oh ... de troonzaal. Niet? Dank.

(LOOPT WEG)

(KINDEREN KIJKEN HAAR NA)

KIND:

Wat praat ze raar over ... 'de Hamelaars'.
'De Hamelaars'. Alsof wij geen Hamelaars
zijn ...

(HET MEISJE DAT ONTBIJLT OP BED
KONINGIN BRACHT. KOMT IN SET)

MEISJE:

De koningin blijft nog een paar uur in bed.
Over twee uur moeten we haar wekken.

(DE KINDEREN KIJKEN HAAR AAN,
EN DAN IN RICHTING, WAAR KONINGIN
AFGING)

TROONZAAL.

BERTRAM:

Bijgelovige onzin. Kinderachtige grappen
halen jullie met elkaar uit. In het meel
schrijven? (HILDEBRAND STAART AERNOUW AAN)

AERNOUW:

Ik heb niks gedaan, hoor.

HILDEBRAND: (HEFTIG)

Zweer het! zweer het!

AERNOUW:

Zo waarlijk helpe mij ...

BERTRAM: (ONGEDULDIG)

Hou toch op. We hebben onze tijd hard no-
dig voor andere zaken ...

HILDEBRAND: (SCHREEUWT)

Hij zweert het, hij zweert het, laat hem
dan even uitzweren! Ik eis dus nu een
onderzoek!!!

BERTRAM:

Niets mee te ma ... wat? Een onderzoek?
En hoe denkt meneer een onderzoek te doen?

HILDEBRAND:

Iemand blaast in het donker in je nek.
En iemand schrijft op mijn tafel in de
keuken.

LIDW.:

Bertram ... ik eh ... Ik meende vanmorgen
ook iets ...

BERTRAM:

Lidwientje. Jij begint toch ook niet.

AERNOUW:

Nou, hoe verklaar je 't dan allemaal?

BERTRAM:

Ach, de kinderen misschien.

LIDW.:

De kinderen weten van niets. Die waren er niet bij vannacht. Ze weten van mij niet alle bijzonderheden.

OGTEROP: (KUCHT)

Ja.

BERTRAM: (ONGEDULDIG)

Ambtenaar Ogterop, zegt U zelf. Het is toch maar toevallig zo dat de koningin en U geen enkele aanwijzing hebben, dat het waar zou zijn, wat Uw kamermeisjes en bange koks en domme laffe lakeien hebben menen te moeten zien in het paleis, overdag en 's nachts.

OGTEROP:

Ja ...

LIDW.:

Ja toch? Ambtenaar Ogterop.

HILDEBRAND:

Hij jukt. Ik zie het aan zijn neusje.

AERNOUT:

Er is wel wat, hè ambtenaar Ogterop.

OGTEROP:

Ik ... (KIJKT OM ZICH HEEN)
Ik had het niet willen vermelden.
Met het oog op Hare Majesteit. Ik wilde haar niet schrikachtig maken. En ongerust, ziet U.

BERTRAM: (GRIMMIG)

Maar er is wel het een en 't ander gebeurd, ook met U ...

OGTEROP:

Het is natuurlijk ... Het kan haast geen toeval zijn. Het is alleen nog niet verklaarbaar, dat weer wel ... maar misschien kunt U het verklaren, maar ik zelf heb het nog niet verklaard, nog, dus ...

HILDEBRAND:

... Harige handen ... dus ...
Harige handen langs uw kin, zeg het maar.

AERNOUT:

Stemmen in de nacht?

OGTEROP:

Neen, ik had hoofdpijn.
(IEDER STAART HEM AAN)
Hoofdpijn. Ik had zorgen. Dat slaat bij mij direkt op het hoofd. Omdat ik dat dan gebruik. Ik tobde. Over U. Over de terugkeer van Madelein.
En ik was op mijn kamer en ... als ik hoofdpijn heb, druk ik wel eens mijn voorhoofd tegen het glas ... Vensterglas ...
Dan staat men met het voorhoofd tegen het koele glas gedrukt en de punt van de neus ... tegen het glas ... U kent dat ...

Heel verkwikkend. Altijd. Vooral als het buiten niet warm is. En binnen wel.

HILDEBRAND:

Ja, het is buiten niet warm. Vannacht was het bijna vorst ...

OGTEROP:

Korrekt, korrekt ... en U weet, wat er gebeurt, als men dicht met het hoofd bij een glasruit is ... en ademt.

LIDW.:

Ja. Het glas beslaat. Het wordt mat. Grijzig.

OGTEROP:

Korrekt. En toen gebeurde het.

HILDEBRAND:

Een koude hand in de nek. Vingers.
(GRIEZELT)

OGTEROP:

Ik voelde iets ... maar ik weet nog niet wat ... Ik keek even de kamer rond ...

BERTRAM:

En?

OGTEROP:

Niets. Nop. Niemendal. Ik keek terug ... Ik wilde weer mijn plaats innemen bij het venster ... Maar toen!

(ANDEREN KIJKEN HEM AAN. HILDEBRAND PAKT AERNOU'T'S HAND)

OGTEROP:

Op de beslagen plek op de ruit ... stond iets geschreven!

LIDW.:

Geschreven? Letters? Wie kon dat gedaan hebben zo vlug?

BERTRAM:

De kamer was beslist leeg? Stond het er niet al op, toen U met Uw hoofd tegen de ruit ging staan. Voordat U er tegen ademde. Als iemand op een ruit ademt, waar met vette vingers op geschreven is ...

OGTEROP:

Neen. Het was vers ... Want het schrift sijpelde. Droppels, zoals wanneer men vers ... geschreven heeft.

TOR:

En wat stond er op het vensterglas, waarde Ogterop?

OGTEROP:

... Lieve deu ...

BERTRAM:

Lieve wat?

OGTEROP:

Lieve deu.

AERNOUT:

Lieve deugd.

HILDEBRAND:

Ja, dat zou ik ook zeggen ... ohoh ...
Lieve deugd. Dat zal het betekend hebben,
ja.

OGTEROP:

Neen, neen, neen. Driewerf neen. Deux.
Ogterop Deux. Twee!! Ik! Mijn eigen naam ...
De x ontbrak, maar het was mijn naam!

LIDW.:

Hebt U echt niet zelf in gedachten
staan krabbelen?

OGTEROP:

Mens Lidwientje!

BERTRAM:

Maar wat een vreemde manier dan, om U aan
te spreken! U heet toch Ogterop, laten we
wel wezen ...!

OGTEROP: (AANGEDAAN)

Dat is het nu juist, mens Bertram. Dat is
des poedels kern!
Er is maar één vrezen, dat mij in de loop
der jaren met die naam bejegend heeft,
een, die mij dierbaarder is geworden, dan
wie ook.
Eén, die deze troetelnaam gebruikte, op
momenten, dat dat past.

LIDW.:

Wie dan, ambtenaar Ogterop?

AERNOUT: (WIJST OMHOOG)

De koningin?

OGTEROP: (BET OGEN. SNUIT NEUS)

Hare Hoogheid ... Hare Hoogheid ...
(AERNOUT KNIKT. DENKT AAN KONINGIN)
Prinses Madelein van Bambergen zelf.

(ASSIA'S KAMER.)

ASSIA ADEMT OP RUIT, BEELDVUL-
LEND, ZODAT HAAR CU BESLAAT)

ASSIA:

Ziezo ... Schrijf dan, als je dat wél kan ...
Schrijf ... Of is het te zwaar? ...

CUT:

(ZE STAAT BIJ VENSTER. KIJKT
ROND. ER GEBEURT NIETS)

ASSIA:

Assia hoort je niet. Maar ze verstaat je.
Je bent moe, hè? ... Moe van het tillen van
de hand ... Schrijf dan een boodschap op
het glas ...

(WACHT)

CUT:
(HET GLAS. ER GEBEURT NIETS)

ASSIA:
Niet? (CONCLUDEERT) Moe. Je bent moe...
(DENKT. BESLUIT:)
Goed. Blijf hier. En rust. Assia weet, dat
jij er bent. Assia komt straks terug.
(WANDELT WEG)
(BLIJFT BIJ DEUR STAAN)
Wees niet bang. Assia weet.
(GAAT KAMER UIT. SLUIT DEUR)

(EVT. TOTAAL KAMER MET WACHTENDE
BESLAGEN RUIT)

(AERNOUT EN HILDEBRAND LOPEN BE-
DRIJVIG ROND. HILDEBRAND SLUIT
LAATSTE GORDIJN.
DAGLICHT VERDWIJNT)

AERNOUT:
Alle gordijnen dicht, het moet absoluut
donker zijn. Absoluut donker.

HILDEBRAND:
Ja. Wacht. Dit is het laatste gordijn.

LIDW.:
Maar wat wil je dan, dat we gaan doen, Aernout?

BERTRAM:
Geesten bezweren, wil hij.

HILDEBRAND:
Dat kán! Dat kán!!

AERNOUT:
Neehee, niet bezweren. Geesten oproepen.
Spreken met ze.

HILDEBRAND:
Laat dat maar aan Aernout over. Die kan je
daar veel over vertellen.
Het gordijn is dicht, Aernout.
Laat alles maar aan Aernout over.

BERTRAM:
Ja maar jongens, Tor en ik hebben wel iets
anders te doen ...

TOR:
Ja, als het zou kunnen, zou ik nu willen
vertrekken naar een of ander oord ...

OGTEROP:
Korrekt.

HILDEBRAND:
Een tafel. Een ronde tafel. Ah.
(GAAT TAFEL IN HOEK HALEN MET
AERNOUT)

AERNOUT:

Ik ben het medium. Ik ben medikament! Medikami ... mekanini ...

LIDW.:

Wat wil je nou met al die moeilijke woorden, Aernout?

AERNOUT:

We gaan die geest, die hier rondwaart en contact zoekt, aanspreken.

(DUWT TAFEL MEE NAAR MIDDEN)

LIDW.:

Een geest.

AERNOUT:

Ja. Contact zoekt ie. Hij praat met ons. Dat kan. Dat heb je wel 's. Mijn grootmoeder kon praten met geesten. Zij was de trechter, waardoor de geesten dan spraken.

BERTRAM:

Ach man, je bent zelf een trechter.

AERNOUT: (TROUWHARTIG)

Ja, dat dacht ik nou ook. Dan zat mijn grootvader met een stel geestverwanten om een ronde tafel heen en dan ging de tafel dansen hoor. Door het hele vertrek.

OGTEROP:

Hahahahahaha. Wie heeft zulks ooit gehoord?

HILDEBRAND: (INDRUK)

Enorm. Dat boeit mij altijd enorm.

AERNOUT: (VERONTWAARDIGD)

Nou, U hebt helemaal niet te klagen, zou ik zo zeggen. Dweren, draken, heksen, feeën. Als ik dan eens met een dansende tafel kom.

HILDEBRAND:

Laat hem nou maar. Laat hem nou maar. Het moet nu allemaal uiterst rustig worden. Jullie moeten vertrouwen in hem hebben. En in mij.

BERTRAM:

Vertrouwen? In jullie?

AERNOUT:

Een blinddoek. Een blinddoek moet ik ook nog.

LIDW.:

(NEEMT KOKSMUTS VAN HOOFD HILDEBRAND EN PLAATST HEM OVER OGEN AERNOUT)

Alsjeblieft. De mooiste, die je bedenken kunt.

AERNOUT: (NIEMAND ZIT NOG)

Nee, wacht, eerst allemaal gaan zitten.
(TAST ROND)

Allemaal om de tafel gaan zitten.
(GAAT NAAST STOEL ZITTEN)

We moeten ... au ... We moeten allemaal gaan zitten in een ... Mag ik nog even rondkijken?

Ja, zo ... In een ronde kring ... We moeten in een ronde kring om de tafel gaan zitten en ons diep concentreren.
En elkaars handen vasthouden en diep nadenken.

HILDEBRAND: (VOL ONTZAG)
Ja. Precies. Diep nadenken.

AERNOUT:
Elkaars handen vasthouden. Elkaars handen.

HILDEBRAND: (OVERBODIG ROEPEND)
En een ronde kring!

AERNOUT:
En diep nadenken! En concentreren!

BERTRAM: (ONGEDULDIG)
Komt er nog wat van? Tor en ik zitten op hete kolen.

TOR:
Ja.

AERNOUT:
Nee. Rustig. Kalm blijven.

HILDEBRAND:
Uiterst rustig, uiterst rustig.

AERNOUT:
Anders komt het niet over me hoor. En dat zou zonde zijn, want ik voel het al een beetje.

HILDEBRAND:
O ja? O ja? Hoor je dat? ... Ronde kring. Elkaars handen vasthouden. Rustig.

(BERTRAM KIJKT TOR AAN. LIDW. PROEST BIJNA)

(BAREND EN ENKELE KINDEREN KIJKEN OM EEN HOEK EEN GANG IN. WAARNAAR, ZIEN WE NIET)

KIND: (ACHTER BAREND)
Zie je wat?

BAREND: (TREKT HOOFD TERUG)
Ze vergaderen binnen.

KIND:
Ja maar zie je wat in de gang daar?

BAREND:
En of.

KEUKEN.

ASSIA: (ROERT KETEL IN KEUKEN. KIJKT OPEENS OP. OPLETTENDE BLIK)
Voel ik je in mijn hals? ... Ben je daar weer ... Ben je uitgerust?
Assia brouwt voor jou ... Wees niet bang ... Ga in de schouw.
Assia zal je laten zingen. Houdt je vast ... Tot Assia gereed is, en het lied zingt ... Ja jaja ...
Stil maar ... Assia voelt je ademen .. Vermoei je niet ...
Assia hoort ... Zij verstaat nog niet ... Maar alles komt ... Alles komt ...

TERUG IN ZAAL.

AERNOUT:
Ja ... daar komt het ... Ik voel een aanwezigheid. Ik voel een aanwezigheid.

HILDEBRAND: (WIL OPVEREN)
Wwwegwezen!

AERNOUT: (KRIJST)
Stil blijven zitten, rondekring. Handen vast. En kontakt. Kontakt.
En koncentrereren. Op het kontakt.
(SONOOR)
Oh geest ... oh aanwezigheid ... nee, persoonlijke aanwe ... aanwezige persoonlijkheid ... oh persoonlijkheid, die hier rond ... die hier rond ...

HILDEBRAND:
Rondtast. ... Het zijn kouwe vingers.

LIDW.:
Rondwaart.

AERNOUT:
Rondwaart. (SONOOR) Oh, persoonlijkheid, die hier rondwaart in dit aardse huis, binnen deze vier muren, spreekt.
Wij zoeken kontakt met U. Wij bevelen U ...
(HILDEBRAND KRABT MET EEN HAND, WAARMEE HIJ AERNOUT VASTHIELD, NEUS)

AERNOUT: (KRIJST KWAAD)
Goed vasthouden, die handen. Kontakt, kontakt.
(HILDEBRAND GEHOORZAAMT VERSCHRIKT)
(SONOOR)
Spreeeeeeeeekkkkk ... spreeeeekkkkkspreek ... nader ... Naaaaaaaader ... Naaaaaaaader.
(ABRUPT LUID GERAAS)

CUT:
(IN ZWARTE HOEK ZAAL ZWAAIT (TEGENLICHT) DEUR OPEN, LICHT STROOMT BINNEN. ALLE KINDEREN TUIMELLEN OVER ELKAAR HEEN LIGGEN BOVEN OP

IEMAND, DIE BRULT EN ALS GEK TE-
KEER SCHIJNT TE GAAN.
VOLWASSENEN SPRINGEN OP)

BERTRAM:

Licht, licht sukkels.

HILDEBRAND: (HOLT)

Jaja. (ROEPEND NAAR GORDIJNEN EN AERNOUT
HUPPELT MET MUTS OVER OGEN ROND EN
ROEPT HYSTERISCH)

AERNOUT:

Kontakt! Kontakt! Kontakt!

LIDW.:

Wat is dat? De kinderen vechten. Ze hebben
iemand gevangen.

CUT:

OGTEROP: (TERWIJL LICHT OPGLOEIT)

Bij Bam. Bij Bam.
(WIJST)

CUT:

(WE ZOOMEN IN OP VECHTEND KLUWEN.
BAREND ZIT OP ... GUURT)
(INDIEN MOGELIJK OVERVLOEIER IN
MED. VAN KONINGIN NAAR GUURT)

(TOR WORDT DOOR BERTRAM EN LIDW.
UIT KEUKEN GEDUWD, BERTRAM VER-
GRENDELDT DE DEUR)

TOR:

(HEFTIG, TERWIJL MEN HEM SUST)

Maar hij zegt niet, waar Madelein is! Hij
zegt niets. Niets! Niets!

Ik zou hem zo graag door elkaar rammelen,
dat de woorden uit hem geschud worden.

Dat ze als rijpe appels naast elkaar op de
grond vallen en dat ik het kan lezen: 'daar
is Madelein'.

BERTRAM:

Geduld. Straks praten we verder, als hij
zelf bedenktijd heeft gehad en inziet, dat
hij nu machteloos is.

LIDW.:

Maar wat doet Guurt hier.

BERTRAM:

Geen idee. Spioneren denk ik. Afluisteren,
welke plannen wij tegen hem smeden. In de
gedaante van de koningin.

LIDW.:

Hoe durft ie? En Madelein, waar kan ze zijn!

TOR:

Dat alleen interesseert mij, Van Bier.
Waar heeft de schurk Madelein.

HILDEBRAND: (STORT TRAPJE AF)

Ah, Bertram, Lidwientje. Kom.
Nix Assia is boven met iets bezig!

BERTRAM:

Wat doet ze dan?

HILDEBRAND: (ZELF ZIJN OREN NOG NAUWELIJKS
GELOVEND)

Ze maakt thee.

ANDEREN:

Thee?

HILDEBRAND:

Een soepketel vol.

(IN DE KEUKEN, OM ASSIA HEEN, DIE DRUK EN GECONCENTREERD ROERT EN REDDERT, MET BOEKJE (MISSAALACHTIG) IN HAND, TUREND IN DAMPENDE KETEL EN WEER IN BOEKJE, STAAN KINDEREN EN LIDW.)

LIDW.:

Wat maakt U dan, nix Assia? Thee?

ASSIA:

Assia brouwt. Thee. Wilgenblad, dolle thym, netelroos.

HILDEBRAND: (IS NET BINNENGEKOMEN MET AERNOU)

Die thee ken ik niet. Wilgenblad, dolle roos? ...

AERNOU:

Is dat een nieuw recept?

ASSIA:

Het is de thee van Witte Willy. De heks.

LIDW.:

Maar voor wie brouwt U die thee?

ASSIA:

Dat is een vraag.

LIDW.:

Oh, u weet het zelf ook niet ...

ASSIA:

De thee weet het. Assia maakt de thee. De thee maakt het antwoord ...

LIDW.: (ONZEKER)

Oh ...

KIND: (ZORGELIJK)

Stil nou 's.

HILDEBRAND:

Het ruikt eigenaardig.

KIND 2:

Sssjjt!

ASSIA: (BEREIKT KENNELIJK NIEUW STADIUM. GEAGITEERDER:)

Roer goed, kleine mens.

(KIND ROERT IJVERIG)

AERNOU: (BUKT ZICH OVER GROTE KETEL)

Is het niet wat veel?

KIND 1:

Assia maakt damp! Damp maakt ze!

AERNOU: (ER KOMT VEEL DAMP VANAF)

Oh, dat lukt wel aardig.

LIDW.:

Waarvoor hebt u zoveel damp nodig?

ASSIA: (MINZAAM MAAR AFWEZIG)
Mmm? Oh ... Niet veel zeggen, mens ... Assia
moet zingen ...

HILDEBRAND: (TOLK)
Ze moet nog zingen. Ik zing ook wel eens als
ik kook.

KIND 1: (ONDERBREEKT HILDEBRAND)
Stil nou toch 's! Het moet de schoorsteen in!
Die damp hebben we nodig voor het spook.

KIND 2:
Niet 'spook'. Het is iemand, die onzichtbaar
rondzweeft!

HILDEBRAND: (SCHRIL)
Oh, dat klinkt prettiger.

LIDW.:
Maar wat heeft dat met die damp te maken?

KIND 2:
Nou, hij moet in die damp terecht komen, en
dan zweeft hij mee omhoog in de schoorsteen.

AERNOUT:
Wie?

KIND 2:
Nou, die iemand.

LIDW.:
En wat moet hij in de schoorsteen?

KIND 1:
Nix Assia zegt, dat je onzichtbare iemanden
alleen kunt horen, als ze in een schoorsteen
zitten.

KIND 2:
Dan kun je ze horen weklagen.

HILDEBRAND:
Ik hoor nog niks.

KIND 2:
Maar nou moeten jullie stil zijn. Want nix
Assia zingt.
Als ze niet zingt, gaat het mis.

HILDEBRAND: (LUISTERT NIET BEGRIJPEND)
Zingen?

ASSIA: (WIEGEND MET HOOFD, KLARE STEM)
Assia zingt zacht - Het lied zingt IN Assia.
In Assia's hoofd ...
(WIEGT)
Roer, kleine mens ... Laat het dampen - Het
lied zingt ...

HILDEBRAND: (NA PAUZE, MET AKTIE ASSIA)
't Is in ieder geval niet vals.
(KRIJGT PORREN)
Ik heb een hekel aan vals.

(IEDEREEN KIJKT GEBIOLOGEERD NAAR ASSIA EN POT.
TOR KUCHT AF EN TOE, HILDEBRAND KRABT AAN NEUS, AERNOU TUURT IN SCHOUW, DAN KLINKT PLOTS IJL EEN FLARD MENSELIJKE STEM, MIDDEN IN VERWAAIENDE MELODIE.
KONSTERNATIE LICHTELIJK)

HILDEBRAND:

Wat was dat? Dat was wat!

KIND 2:

Het kwam uit de schoorsteen!

ASSIA:

Roer, kleine mens, Assia moet zingen. Het zijn de woorden van Witte Willy.
Ze zijn moeilijk.

(KINDEREN VINGER OP DE MOND, KIND ROERT IJVERIG.
DE STEM FADET WEER IN GALMEND, VER, ZWAK, IJL ... NOG NIET HERKENBAAR MADELEIN)

LIDW.:

Wie ... waar is Bertram ... oh.

(ZIET HEM)

Wie zou het zijn?

(KLEMT ZICH AAN BERTRAM VAST)

ASSIA:

Assia waarschuwt. De wind jaagt. In elke schoorsteen.

En als Assia niet zingt ...

(SLUIT OGEN, MONOTOON)

niet zingt ...

(WIEGT WEER IN TRANCE)

KIND 1:

Ja, stil nou allemaal!

(ABRUPT MADELEIN'S STEM HOOG EN PANIEKERIG, GALM: Tor! ... Tor! ...)

TOR:

(BOVEN KONSTERNATIE UIT)

Madelein! ... Madelein!

MADELEIN: (VERVAGEND)

Tor ... Tor ... Tor ...

(HET KIND VERGEET VERDER TE ROEREN)

ASSIA:

(IN TRANCE, VER WEG, ALS VERDOOFD, WIEGEND, FRONS)

Roeren, kleine mens ... Damp ... Damp ...

TOR:

(SCHUDT HAAR PLOTS)

Waar is zij? Zegt U het mij, waar is zij, dat ik haar haal! ...

ASSIA:

(PANIEK IN HAAR STEM OPEENS, TERWIJL ZIJ ZICH POOGT TE KONCENTREREN)

Laat Assia! Laat Assia!

LIDW.:

Tor, kalm nou.

(HAALT TOR'S HANDEN VAN ASSIA'S
SCHOUDERS)

BERTRAM:

Allez, allez, allez.

TOR:

(STAART NAAR SCHOORSTEEN, OVER-
STUUR)

Madelein!!!

KIND 2:

Verpest het nou niet, ze moet blijven ZIN-
GEN!!! (IEDEREEN KIJKT NAAR ASSIA ...
DIE LEPEL OVERNEEMT VAN KIND.
EVEN LIJKT HET ENKELE SECONDEN STIL,
MUZIEK KLINKT, MADELEIN FADET OP)

MADELEIN: (FADET OP)

Tor! (HEEL DROEVIG, SNIK)

... Oh ... Tor ...

(ABRUPT GAAT DEUR OPEN: OGTEROP
EN KONINGIN)

OGTEROP: (KRAAIT)

Aha, daar zijn ze. Daar zijn ze. Majesteit!
Hier in de keuken. Wat doet U toch alle-
maal!???????

(KINDEREN HEBBEN VERSCHRIKT SSSJJJT
GEROEPEN, LIDW. HEEFT HANDEN OP
OREN GEHOUDEN. ASSIA'S MAAT IS VOL,
ABRUPT BREEKT STEM MADELEIN AF,
MUZIEK HOUDT SCHRIL OP.
ASSIA WERPT LEPEL OP GROND, OF
BREEKT HEM OP KNIE.
KIJK KIL NAAR TOR, EN IEDER.)

TOR:

... Ik ... Ik hoor haar niet meer. Ik hoor
Madelein niet meer. Madelein!!!

ASSIA: (KIL)

Te laat.

IEDEREEN: (LUISTERT)

Maar, waar is zij dan ... wat is er met haar
ge ...

ASSIA:

Vergeet haar.

(LOOPT WEG, DOOR GEROEP HEEN, BOOS
EN IJZIG)

Vergeet haar, prins.

(AF)

(TOR STAART IEDER IN PANIEK AAN.
OGTEROP KIJKT VRAGEND ROND)

EVEN LATER.

GANG.

LIDW. (HANDEN WRINGEND ACHTER ASSIA AAN,
DIE WEGWANDELT MET BOEKEN EN TASJE)
Nix Assia, toe, vertrekt U niet. Wees niet
boos, we wilden U niet in de war maken!

BERTRAM:

Ambtenaar Ogterop was niet op de hoogte, hij
wist niet ...

TOR:

(DESPERAAT OP ACHTERGROND)
U moet mij helpen, dat was Madelein.
U alleen kunt mij helpen haar terug te vinden!

ASSIA:

Assia trilt en kookt. Assia dampt!

LIDW.:

(ZOEKT MANIER)
Hildebrand! Biedt je excuses aan!

HILDEBRAND:

Ikke? Ik heb niks gezegd!

TOR:

(WANHOPIG)
Die vrouw is groot, die vrouw heb ik nodig!

BERTRAM:

(HOUDT ASSIA STAANDE BIJ DOORGANG)
Toe, nix Assia, strijkt U met Uw hand over Uw
hart. Wij zijn domme mensen.
Wij begrijpen niet, wat een waternix alle-
maal kan. Helpt U ons mee, Madelein terug te
vinden. Met Uw thee.

TOR:

(ZOEKT KOMPLIMENT)
Die vrouw kookt voortreffelijk.

ASSIA:

Assia was bijna klaar.
(BERTRAM KNIKT)
Zij was in de schoorsteen.

LIDW.:

We wisten niet, dat het zo moeilijk was, om ...
(STAMPVOET)
oh, Hildebrand en Aernout, biedt je excuses
dan toch aan.

HILDEBRAND:

Maar ik ben me van niks bewust!

ASSIA:

(LOOPT VERDER)
Gegroet.

TOR:

Stop die vrouw. Ik ben ten einde raad. Die
vrouw is geweldig. Ik ben radeloos zonder
die vrouw.
Madelein, vindt mij Madele ...

KLARE STEM VAN KONINGIN:

Nix Assia.

(IEDEREEN BLIJFT STAAN, OOK ASSIA)

CUT:

KONINGIN: (STAAT MET OGTEROP IN DEUROPENING)
Nix Assia, U vertrekt, horen wij.
En wij begrijpen, dat U gestoord bent.
Gestoord en verstoord ...

OGTEROP: (BEVEND NAAR VOREN)
Als IK U beledigd heb, verschoning! Ver-
schoning!

HILDEBRAND EN AERNOUT:
(BREKEN OP KNIEËN)
Verschoning, verschoning.

BERTRAM:
U was de laatste druppel maar, ambtenaar
Ogterop. WIJ hielden onze mond niet, toen
dat belangrijk was ...

TOR: (HARTSTOCHTELIJK)
Ja, ik. Ik ben een dolle dwaas. Dom en ver-
drietig!!

KONINGIN: (BEVEND TOR IN REDE VALLEND)
Waternix Assia, is ... Onze doc .. mijn
dochter is ijl als gas. Maar ik verlang
naar haar ... Uw vader, Walter, is onze
vriend ...

ASSIA:
Assia heeft geprobeerd. Maar zij hebben het
lied niet laten zingen, in Assia's hoofd.
Het lied zingt, maar de mond kwaakt.
Kwaakt er doorheen.

LIDW.:
We hadden u niet mogen afleiden.

BERTRAM:
Is alles nu ...
(MAAKT ZIN NIET AF)

ASSIA: (KIJKT HEM EVEN AAN)
Wat Assia deed, was gevaarlijk spel.
Want in de schoorsteen waait ook de wind.

LIDW:
En?

ASSIA:
De wind jaagt ...

LIDW.: (BEGRIJPT NU IETS)
En moest U daarom het lied zacht in Uw
hoofd zingen?
Omdat anders de wind ...

BERTRAM: (BEGRIJPT HET. VERSCHRIKT)
U hebt Madelein niet kunnen vasthouden! Ze
is in die schoorsteen terechtgekomen, door
die dampen, zodat U haar kon horen, maar
doordat wij U het lied niet goed hebben
laten ... afmaken ... oh nee ...
(ONTZET)

TOR:

Is zij weg? Kan ik haar niet langer horen?

ASSIA:

Zij waait. Zij waait met de wind.

BERTRAM:

Door de schoorsteen heen weg ... Hoe vinden wij haar ...?

Waar waait zo iemand heen?

(DENKT KOORTSIG)

Als ... als Madelein hier door het huis zweefde, al die tijd, onzichtbaar, waarom bijvoorbeeld niet een brief? Een pen, wat inkt ...? Een boodschapje ...

ASSIA:

Zij heeft geen kracht, zij die onzichtbaar is en niet gehoord wordt.

Zij is zwak en ijl. IJl. IJl.

Wel kan zijn schrijven in het stof. En op beademd glas.

(OGTEROP KIJKT OP)

Zij kan een vuur doen uitwaaien en zingen in de schoorsteen.

Zij kan stof doen opwaaien met de tip van haar kleed.

Ademen in een hals ... of kleine kuilen maken in een laken.

Maar pakken niet. Ook tillen is teveel.

Zij is ijl! IJl!

TOR:

(SMARTELIJK)

Zij was altijd al ijl ...

LIDW.:

Wie kan haar nú nog gewoon maken? Als zij waait, ergens op de wind ...

ASSIA:

Geerte ... Geerte zelf.

(OGTEROP EN KONINGIN DOEN STAP TERUG)

BERTRAM:

Wat is er? Wat kijkt U benauwd? Tor, Ogterop, majesteit?

Waarom stapt U terug?

OGTEROP:

Geerte? De trol?

TOR:

De theetrol!

KONINGIN: (BEVEND)

Waternix Assia, bedoelt U Geerte, de trol van Toer?

Heeft zij met onze dochter ... van doen gehad?

(ASSIA KNIKT)

OGTEROP:

... Bij Bam. Het theehuis van Geerte!

HILDEBRAND: (NOG STEEDS OP KNIEËN)

Wie is dat? Wie is dat?

KONINGIN: (ZOEKT STEUN BIJ OGTEROP)

Geerte de Trol ... Zij woont in Toer ...

En haar zuster ... haar zuster is ...

OGTEROP: (FLUISTERT)

Rinse ... Rinse ...

LIDW.:

En Rinse? Wie is Rinse? ...

KONINGIN: (KIJKT HAAR DOODSBLEEK AAN)

... Rinse is ... de moeder van prins Guurt ...

(BERTRAM EN TOR DUWEN MET KETTINGEN
OMWONDEN GUURT VOOR ZICH UIT.
BOVENAAN STAAN HILDEBRAND EN AER-
NOUT. AERNOUT LEGT KAMERBREED UIT)

BERTRAM:

Vooruit. Schiet eens wat op. Ga op kamer-
breed zitten.

GUURT:

Niet met de pompoen?

BERTRAM:

Niet met de pompoen, nee.

GUURT:

Waar breng je me heen, Van Sombrië?

TOR:

Mijn vaderskerkers, Van Grasp. Maar eerst ga
je mee naar je tante.

GUURT:

Tante?

BERTRAM:

Je lieve tante de Theetrol Geerte! Met wie
je Madelein dit geleverd hebt.

Nou, let goed op hem.

(TEGEN HILDEBRAND EN AERNOUT)

Tor en ik gaan afscheid nemen van de koningin.

HILDEBRAND:

Wees maar niet bang.

AERNOUT:

Hij is degelijk ingepakt. Haha.

(BERTRAM STOP PROP IN GUURT'S MOND)

HILDEBRAND:

Waarom doe je dat?

AERNOUT:

Anders start ie misschien Vloerkleed Kamer-
breed met een toverkreet!!

BERTRAM:

Heel goed!

HILDEBRAND:

O ja.

(AERNOUT EN HILDEBRAND BLIJVEN
ACHTER. GUURT KIJKT MINACHTEND
NAAR HUN)

HILDEBRAND:

Je hoeft niet zo te kijken, want ons ver-
link je niet, mannetje.

AERNOUT:

Zou het niet koud zijn, op het vloerkleed?

HILDEBRAND:

Ja, waarom Bertram nou persé niet met die pompoen wil, in die kou, dat is me ook niet duidelijk.

AERNOUT:

Nou, hij wil wat minder opvallen. Je ziet vrij veel Vliegende Vloerkleden onderweg, maar geen pompoenen haast.

Ik ga wel ven wat warmes aantrekken.

Een borstrokje zal toch wel ergens in de koninklijke linnenkasten liggen.

HILDEBRAND:

Da's een goed idee, Dat ga ik ook doen.

STEM AERNOUT:

(UIT DEUR)

Nee, blijf nou hier, we moeten op hem letten.

HILDEBRAND:

Oh, die is stevig ingepakt. Neem dan voor mij ook eentje mee, hè.

(VANAF 'EEN BORSTROKJE' IN AER-
NOUT'S CLAUS, ZIEN WE GUURT PRO-
FITEREN VAN ONACHTZAAAMHEID.
HIJ FADET OVER IN ... AERNOUT ...
DE KETTINGEN GLIJDEN VAN ZIJN LIJF,
OMDAT AERNOUT SMALLER IS ...
HIJ NEEMT PROP UIT MOND)

CUT:

(HILDEBRAND MET HOOFD IN DEUROPE-
NING)

HILDEBRAND:

Hé, Aernout!

STEM AERNOUT:

Oehoe.

HILDEBRAND:

En een lange warme onderbroek. een warme wollen buis.

AERNOUT:

Ja, ik zal wel zien.

HILDEBRAND:

Want vliegen is gemener dan je denkt. Koud hoor ... (LACHT. DRAAIT ZICH LACHEND OM)
Jij zal het ook wel koud hebben, Guurtje ... strakjes op het ... vl ... vloer ... vloer ... Gggg ... Guurtje ... Guurtje.

CUT:

(DE GROND. GEEN KAMERBREED, WEL EEN HOOP KETTINGEN. MUZIEK)

CUT:

LIED.

LIEDJE: WIE SLECHT IS, HEEFT GEEN ZORGEN.
(H. Geelen / J. Stokkermans)

GUURT: de Goedzak laat zich foppen
de Wijsgeer wordt gehoond
de Gullegever geeft zich arm
ook Eerlijkheid houdt 's nachts niet warm
en wordt met lucht beloond

MET KOOR: maar wie slecht is, kent geen zorgen
hij vlucht van oost naar west
vlucht van vandaag naar morgen

GUURT: maar wie 't laatst lacht
lacht het best

KOOR: wie 't laatst lacht, lacht het best

GUURT: wie trouw is wordt bedrogen
wie meelij heeft, bedot
rechtvaardigen die liggen króm
wie dapper is, komt er in om
wie recht vraagt, wordt bespot

ALLEN: maar wie slecht is, kent geen zorgen
hij steelt uit ieder nest
wie nu luid huult, lách morgen
en wie het laatst lacht, lacht het best

KOOR: wie 't laatst lacht, lacht het best

GUURT: vlieg! breng mij kleed weer naar Grasp
waar de bergen onherbergzaam zijn
waar de aasgier door de avond raspt
en cirkelt boven 't laag ravijn ...

ALLEN: vlieg! breng mij kleed weer naar Grasp
waar de bergen onherbergzaam zijn
waar de aasgier door de avond raspt
daar is het goed om slecht te zijn
goed om slecht te zijn

BERTRAM: de goedzak laat zich foppen
hij laat maar met zich doen

TOR: hij vliegt er na 't allarram slaan
met 'n mond vol tanden achteraan

HAMELAARS ALLEN: dom in een pompoen

IEDER: maar wie slecht is, heeft geen zorgen
hij vlucht van oost naar west

GUURT: vlucht van vandaag naar morgen

ALLEN: en wie 't laatst lacht, lacht het best
wie het laatst lacht, lacht het best

LIDW.: je denkt: het kan niet waar zijn
er is iets als 'fatsoen' ...
wie wéét heeft hij ook echt wel spijt ...
maar bodemloos is slechtigheid

AERNOUT: en jij bent mooi de oen!

vervolg liedje 'WIE SLECHT IS, HEEFT GEEN
ZORGEN'

LIDW. (parl.) ik???? (VLAMMENDE BLIK NAAR AERNOUW)

GUURT: wie slecht is, heeft geen zorgen
hij steelt uit ieders nest!
wie nu luid huult, lacht morgen
en wie het laatst lacht, lacht het best
wie 't laatst lacht, lacht het best!

REFR. ALLEN: vlieg, breng mij, kleeid, weer naar Grasp
het land van wrevel en venijn
waar de aasgier door de avond raspt
daar is het goed om slecht te zijn
goed om slecht te zijn

HILDEBRAND: maar aan alles komt een einde

TOR: zo ook aan een geduld

AERNOUW: jij rookt straks een vieze pijp

BERTRAM: als ik je bij je biezen grijp

HILDEBRAND: en eigen schuld een bult!

HAMELAARS: hé slechterd maak je zorgen
vlucht maar van oost naar west
vlucht van vandaag naar morgen
maar wie 't laatst lacht, lacht het best

GUURT: wie het laatst lacht, lacht het best

LIDW.: je hebt me mogen foppen
gord nou je riem maar aan

BERTRAM: we zijn gewapend tot de kin

HILDEBRAND: ik vlieg er eerst nog even in
... en dan weer achter aan!

ALLEN: hé slechterd maak je zorgen
vlucht maar van oost naar west
vlucht van vandaag naar morgen
maar wie het laatst lacht
lacht het best
wie het laatst lacht, lacht het best

HERH. MET EVT. REFREIN INSTR.
ERDOORHEEN